

ΌΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
Των Αθανασίας Νταλαμπίρα, Κωνσταντίνου Σταθόπουλου

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΠΕΤΡΟΣ
- B) ANNA
- Γ) ΔΑΣΚΑΛΟΣ
- Δ) ΠΑΙΔΙΑ
- E) ΚΥΡΙΑ ΕΛΕΝΗ
- ΣΤ) ΝΙΚΟΣ
- Z) ΣΟΦΙΑ
- H) ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
- Θ) ΜΑΜΑ

Η παράσταση διαδραματίζεται στην Αγγλία στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Πρωταγωνίστρια είναι η εννιάχρονη Άννα, γόνος ευκατάστατης οικογένειας.

ΣΚΗΝΗ Ι

Πρωί. Στο δωμάτιο-γραφείο μιας εντυπωσιακής έπαυλης.

ΠΕΤΡΟΣ: (Ο Πέτρος είναι ο πατέρας της Άννας, πλούσιος μεγαλοκτηματίας, φορώντας φανταχτερό κοστούμι και χρυσό ρολόι...)
Άννα, κατέεβα ήρθε ο δάσκαλος σου!

ANNA:
Όχου, όχι πάλι μάθημα!

ΔΑΣΚΑΛΟΣ: (με ζωνηρή και δυνατή φωνή, χαμογελά πλατιά)
Καλημέρα νεαρά!

ANNA:
Καλημέρα!

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:
Άνοιξε το βιβλίο σου στη σελίδα 51.

ANNA: **(βαριεστημένα)**
Αχ, τι να κάνουμε πάλι...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ: (δείχνει στην Άννα στο βιβλίο της)
Σήμερα θα μιλήσουμε για τα δικαιώματα του παιδιού...

ANNA: **(με απορία κινεί τα χέρια της)**

Και τι θα πούμε;

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Διάβασε πέντε απ' τα βασικά δικαιώματα.

ANNA:

Φαγητό, ρούχα, ιατρική περίθαλψη...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ: Περίθαλψη λέγεται...

ANNA:

...ασφάλεια και παιχνίδι.

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Μήπως μπορείς να σκεφτείς και κάποιο άλλο δικαίωμα;

ANNA:

Την αγάπη!

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Τι βλακείες είναι αυτές! Η αγάπη δεν είναι δικαίωμα. Την αγάπη την κερδίζει οποίος είναι άξιος ν' αγαπηθεί!

ANNA:

Μα όλοι δεν είναι άξιοι αγαπηθούνε; Ειδικά τα παιδιά;

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Όχι, όχι όλοι!

ANNA:

Μα γιατί; **(σηκώνεται από την καρέκλα της, παραμένει όρθια)**

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Συνέχισε το διάβασμα!

ANNA: **(ξανακάθεται)**

Η Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Παιδιού αποτελεί ένα διεθνές κείμενο το οποίο προωθεί και προασπίζει τα δικαιώματα των παιδιών και συντάχθηκε από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ ΤΟ 1989. Περιλαμβάνει 54 άρθρα... αλλά... κύριε **(με επίμονο βλέμμα προς το δάσκαλο)** τα δικαιώματα αυτά, στα οποία αναφέρεται η Σύμβαση, ισχύουν για όλα τα παιδιά;;;

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Φυσικά!

ANNA:

Τα παιδιά, άρα, επιτρέπεται να δουλεύουν;;;

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Όχι βέβαια!

ANNA:

Τότε... τα παιδιά της κυρίας Ελένης γιατί δουλεύουν; Δεν έχουν δικαιώματα;;;

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Όχι, αυτά **(τονίζει τη λέξη)** δεν έχουν δικαιώματα.

ANNA:

Μα ... είπατε ότι όλα τα παιδιά έχουν δικαιώματα!

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Άννα, κατάλαβε το επιτέλους! Αυτά δεν είναι παιδιά, είναι προσωπικό! Έξαλλου δε τους λείπει τίποτα! Οι γονείς σου τα ταΐζουν και τα φροντίζουν! Οι γονείς σου είναι πολύ καλοί άνθρωποι!!!

ANNA:

Μα είμαστε και εκείνοι και εγώ παιδιά! Γιατί εκείνοι **(δείχνει προς την πόρτα)** να είναι το προσωπικό και όχι εγώ;

ΔΑΣΚΑΛΟΣ: **(με αυστηρό ύφος)**

Γιατί εσύ είσαι πιο τυχερή! Η συζήτηση έληξε! Συνέχισε το διάβασμα σου.

ΣΚΗΝΗ II

(Μετά από την σκηνή I, η Άννα κάθεται στην κούνια της στο υπνοδωμάτιο της και σκέφτεται το μάθημα.)

ANNA:

Τελικά, ποια είναι τα δικαιώματά μας; Γιατί τα δικαιώματα δεν είναι για όλα τα παιδιά τα ίδια; Γιατί τα παιδιά της κυρίας Ελένης είναι το προσωπικό και όχι εγώ; Γιατί δεν αγαπιούνται όλοι οι άνθρωποι; Αυτό το μάθημα δε μού 'λυσε τις απορίες! Ήταν πιο δύσκολο από... τα μαθηματικά προβλήματα! Μήπως τα δικαιώματα είναι μόνο για τους πλούσιους; Μήπως τελικά δεν είμαστε ίσοι; Ποια είναι τα δικαιώματά μου; Πρέπει να μιλήσω στα παιδιά της κυρίας Ελένης!

ΣΚΗΝΗ III

(Η Άννα πηγαίνει στην κουζίνα του σπιτιού της)

ANNA:

Εε, γεια σας! Θέλετε λίγες φράουλες από τον κήπο;

ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΣ ΕΛΕΝΗΣ:

Δεν μπορούμε να φάμε.

ANNA:

Φάτε! Είναι δικαίωμά σας!

(Τα παιδιά δεν παίρνουν τις φράουλες)

ANNA:

Εε, θέλετε να παίξουμε;;;

ΠΑΙΔΙΑ:

Δεν μπορούμε!

ANNA:

Θέλετε τότε να δούμε μια ταινία;

ΠΑΙΔΙΑ:

Δεν μπορούμε!!!

ANNA:

Μα είναι δικαίωμά σας!!!

ΠΑΙΔΙΑ:

Τι είναι δικαίωμα;;;

(Η Άννα παίρνει μια έκφραση απορίας και τρέχει στη μητέρα της)

ΣΚΗΝΗ IV

ANNA:

Μαμά! Μαμά! Τα παιδιά της κυρίας Ελένης δεν ξέρουν τι είναι δικαίωμα! Και ποια είναι τα δικαιώματά τους!!! Και να φανταστείς μου ρίχνουν κι έναν χρόνο!

MAMA:

Ε, ναι! Φυσικά και δε ξέρουν! Αφού είναι αγράμματα! Μην ασχολείσαι μαζί τους!

(Παγώνει η εικόνα. Η Άννα ξεπαγώνει και λέει:)

ANNA:

Φούντωσα!!! Μια ανατριχίλα με διαπέρασε! Θύμωσα! Βούρκωσα... και θύμωσα!!!
Πήγα πάλι στη κουζίνα...

(Ξεπαγώνει η σκηνή και η Άννα τρέχει και βγαίνει από τη σκηνή)

ΣΚΗΝΗ V

(Η Άννα βρίσκεται στην κουζίνα)

ANNA:

Κυρία Ελένη! Σας παρακαλώ, μπορώ να παίξω λίγο με τα παιδιά σας; Να τους μάθω τι είναι δικαίωμα έστω!

ΚΥΡΙΑ ΕΛΕΝΗ:

Άντε παίξτε μέχρι να βράσει το νερό για τη σούπα!

(Η Άννα πάει να παίξει με τα παιδιά στον κήπο)

ΠΑΙΔΙΑ:

Θέλετε να παίξουμε με τους βόλους;;;

ANNA:

Τι θα λέγατε καλύτερα για κρυφτό; Οι κηπουροί όλο περιποιούνται τον κήπο και κανείς δεν παίζει σε αυτόν... Να λοιπόν η ευκαιρία!

ΠΑΙΔΙΑ:

Τι θα λέγατε να παίξουμε και τα δύο;

ANNA:

Καλή ιδέα!

(Τα παιδιά τρέχουν στη σκηνή γελώντας και αναπαριστώντας πως παίζουν κρυφτό. Τότε μια φωνή ακούγεται...)

ΚΥΡΙΑ ΕΛΕΝΗ:

Παιδιάααα, για μαζευτείτε μέσα!

(Τα τέσσερα παιδιά μπαίνουν στην κουζίνα και κάθονται γύρω από το τραπέζι)

ΠΑΙΔΙΑ:

Τι είναι δικαίωμα τελικά;

ANNA:

Λοιπόν, Νίκο... Νίκο δε σε λένε;

ΝΙΚΟΣ:

Νίκο με λένε. Και τα κορίτσια τα λένε Αλεξάνδρα και Σοφία.

ANNA:

Καταρχάς, έχετε το δικαίωμα στον ελεύθερο χρόνο και στο παιχνίδι. Αντί αυτού εσείς δουλεύετε! Έπειτα, έχετε το δικαίωμα σε ένα καθαρό περιβάλλον με ζεστά ρούχα και

καλό φαγητό. Έχετε, επίσης, δικαίωμα στην ιατρική περίθαλψη... Τέλος πάντων! Και στη μόρφωση!!!

ΣΟΦΙΑ:

Δηλαδή, τα δικαιώματά μας παραβιάζονται;

ANNA:

Ναι! Τα περισσότερα... αλλά να σας πω την αλήθεια, σας ζηλεύω! Εσείς έχετε την αγάπη! Η μαμά σας είναι τόσο στοργική απέναντί σας! Οι δικοί μου γονείς πιστεύουν πως δεν υπάρχει δικαίωμα στην αγάπη!

ΝΙΚΟΣ:

Κάτι πρέπει να κάνουμε για να θυμίσουμε στους μεγάλους ποια είναι τα δικαιώματά μας! Αλλά τι;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:

Τι θα λεγάτε να γράψουμε ένα ποίημα; Είμαι καλή στο να γραφώ ποιήματα!!!

ANNA:

Καλή ιδέα! Πάω να φέρω χαρτί και στυλό!

(Η Άννα φέρνει το χαρτί και τα στυλό. Αρχίζουν να γράφουν το ποίημα γελώντας. Στη κουζίνα μπαίνει η μαμά της Άννας)

MAMA:

Άννα! Τι κανείς εσύ εδώ; δεν σου είπα να μην ασχολείσαι με αυτά;

ANNA:

Αυτά-όπως τα αποκαλείς-είναι οι μοναδικοί φίλοι μου! Και δεν θα σε αφήσω να τους μιλάς έτσι!!!

(Η Σοφία αρχίζει να ψιθυρίζει:)

ΣΟΦΙΑ:

Όλου του κόσμου τα παιδιά
θέλουν μια ζεστή αγκαλιά,
οικογένεια, αγάπη,
φαγητό και ζεστασιά!

(Όλα τα παιδιά μαζί απαγγέλουν δυνατά με μια φωνή*:)

ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ:

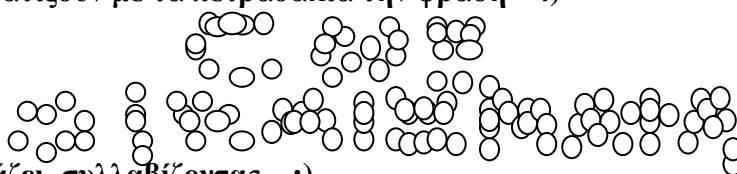
Όλου του κόσμου τα παιδιά
θέλουν γνώση και αρετή

κι απαντήσεις θέλουν όλα
σε αμέτρητα «γιατί»!
Όλου του κόσμου τα παιδιά
θέλουν φίλους αποκτούν,
τους κακούς να αποφεύγουν
και τους φόβους να νικούν!
Μα όλου του κόσμου τα παιδιά
θέλουν πάντα πιο πολύ
ένα ατελείωτο παιχνίδι
να'ναι όλη η ζωή!!!

(Η μητέρα είχε πάρει μια έκφραση απορίας και έκπληξης! Τα παιδιά μόλις ολοκληρώνουν το ποίημα, τρέχουν στην αυλή, μαζεύοντας πετραδάκια. Η μητέρα της Άννας παρατηρεί με περισσότερη απορία τα παιδιά από το παράθυρο, λέγοντας:)

MAMA: Μα καλά... τι ... κάνουν;;;

(Τα παιδιά σχηματίζουν με τα πετραδάκια την φράση**:)

(Η μητέρα διαβάζει, συλλαβίζοντας...:)

MAMA:
Έ-χω δι-και-ώ-μα-τα!

(Όλοι οι ηθοποιοί στρέφονται προς το κοινό και υποκλίνονται)

ΤΕΛΟΣ

Σημείωση:

*Το ποίημα προέρχεται από το βιβλίο του Γ. Κατσέλη, «Το γελαστό μπαλόνι», εκδόσεις Ψυχογιός, Αθήνα, 2015.

**Η φράση «Έχω Δικαιώματα» συνιστά παραλλαγή του τίτλου της συλλογής διηγημάτων «Έχω Δικαίωμα», UNICEF, Αθήνα, 2008.